

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เป็นที่ยอมรับกันว่า การบริหารราชการ ในระบบประชาธิปไตยนั้น ประชาชนเป็นจักรกลที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้การบริหารราชการ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และคุณสมบัติที่สำคัญของประชาชนที่ເื้ออำนวยประโภชน์ต่อการบริหารราชการภายใต้ระบบประชาธิปไตยนั้น ได้แก่ ความสนใจ ความกระตือรือร้นที่จะติดตามการบริหารราชการอย่างจริงจัง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ในระบบประชาธิปไตยประชาชนคิดเสมอว่า การบริหารราชการ เป็นหน้าที่ที่ประชาชนทุกคนต้องเอาใจใส่รับผิดชอบ จะหลีกเลี่ยงหรือปฏิเสธให้พ้นจากความรับผิดชอบของตนเอง ได้ไม่ แต่ถ้าประชาชนมีความคิดตรงกันข้ามกับหลักการดังกล่าว การบริหารราชการภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตยก็ย่อมไม่เจริญก่องาม และไม่อำนวยประโภชน์ให้แก่ประชาชนได้เท่าที่ควร (โกวิทย์ พวงงาม. 2550 : 20)

โดยปกติแล้วประเทศไทยต่างๆใช้หลักการบริหารราชการ 2 หลักความคู่กันไป คือ หลักการรวมอำนาจ ซึ่งเป็นหลักที่ใช้ในการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง ได้แก่ กระทรวง ทบวง และกรม ในส่วนกลางและหลักการกระจายอำนาจซึ่งเป็นหลักในการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น คือ การโอนอำนาจในการดำเนินกิจกรรมบางอย่างให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ไปดำเนินการโดยตนเอง อย่างไรก็ตามในหลักการรวมอำนาจนี้น ในการณ์ของประเทศไทยยังมีหลักการขั้นระเบียบบริหารราชการที่แยกอยู่ออกไปอีกลักษณะหนึ่ง เรียกว่า หลักการแบ่งอำนาจซึ่งเป็นหลักการที่ใช้ในการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค โดยจะใช้เฉพาะกรณีที่มีความจำเป็น จะต้องมีการแบ่งและมอบอำนาจในการบริหารราชการบางอย่างจากส่วนกลางไปให้หน่วยราชการหรือตัวแทน (Agent) ของส่วนกลางที่อยู่ในส่วนภูมิภาค ซึ่งในปัจจุบันมีใช้อยู่ 2 ประเทศเท่านั้น คือ ประเทศฟรั่งเศส และประเทศไทย (โกวิทย์ พวงงาม. 2550 : 29)

ในด้านการกระจายอำนาจนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย พ.ศ. 2550 ได้ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่น โดยได้กำหนดไว้ในหมวด ๕ ของแนวโน้มนายแห่งรัฐ ซึ่งกำหนดให้รัฐจะต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึงตนเองได้ และ

ตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่น ได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น พัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ตลอดทั้งด้านงานโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณสุขในท้องถิ่นให้ทั่วถึงเท่าเทียม กันทั่วประเทศ รวมทั้งด้านการพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการกำหนดนโยบายด้านการบริหารทั่วไป ด้านการบริหารบุคคล ด้านการบริหารงานการเงินการคลัง และให้มีอำนาจหน้าที่บริหารตนเองโดยเฉพาะ โดยรัฐบาลนี้จะเป็นผู้กำหนดดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่าที่จำเป็นในการรอบของกฎหมาย และเพื่อเป็นการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง นอกจากนี้ พระราชนิรูปยังตั้งกำหนดแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้รัฐต้องกระจายอำนาจด้านการปกครองไปสู่ท้องถิ่น รวมถึงองค์การบริหารส่วนตำบล โดยถ่ายโอนอำนาจหน้าที่และการกิจกรรมการส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ทั้งด้านจัดทำบริการสาธารณูปโภค บุคลากรและงบประมาณ ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับงบประมาณปีหนึ่งเป็นจำนวนมาก เพื่อดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตามการกิจและอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดให้ทำภายใต้ท้องถิ่น

อย่างไรก็ตามในขณะที่ระบบการบริหารจัดการขององค์กรปกครองท้องถิ่นยังไม่เข้มแข็งพอ ทำให้การบริหารงาน ขององค์กรปกครองท้องถิ่น รวมถึงองค์การบริหารส่วนตำบลที่ผ่านมาถูกวิพากษ์วิจารณ์ด้านการบริหารองค์กรอยู่เสมอ กระทรวงมหาดไทยซึ่งมีการกิจและนิยามที่ชัดเจนในการสนับสนุน และเสริมสร้างความเข้มแข็ง ขององค์กรปกครองปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถบริหารกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไปร่วมและ การมีส่วนร่วมของประชาชน จึงกำหนดให้นำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ ทั้งนี้ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นกลไกพัฒนาแก่ไปปัญหาความเดือดร้อนและบริการสาธารณะแก่ประชาชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น. 2546 : 23)

ในการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล หรือหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ประกอบด้วยหลักการบริหารจัดการ 6 หลัก ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า ประเทศไทยต่างๆ ในปัจจุบันให้ความสำคัญ เพื่อสร้างความเชื่อแกร่งให้กับประเทศชาติของตน ในอันที่จะรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกและภาวะวิกฤติ ได้อย่างทันเหตุการณ์

สำหรับประเทศไทยแนวคิดในการพัฒนาหลักธรรมาภิบาล มีการกล่าวถึงตั้งแต่ช่วงก่อนการใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 แต่แนวคิดดังกล่าวก็ยัง

ไม่แพร่หลายนัก โดยมีเหตุผลสำคัญ 2 ประการ คือแนวคิดยังขาดความชัดเจน และคนส่วนใหญ่ ยังไม่สนใจมากนัก ต่อมาเมื่อประเทศไทยประสบปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจ รัฐบาลจึงให้ความสนใจ กับแนวคิดธรรมาภิบาลอย่างจริงจัง โดยพิจารณาเห็นถึงความจำเป็นที่ประเทศชาติต้องมีการ บริหารกิจการ เพื่อรับรับกระแสการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้อย่างทันเหตุการณ์ โดยเชื่อว่าหาก มีการเร่งสร้างธรรมาภิบาล หรือระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ในภาคราชการและธุรกิจ เอกชนแล้ว จะเป็นระบบบริหารจัดการที่ดีในการพัฒนาบ้านเมือง (ชนะศักดิ์ ยุวนูรณ์)

2543 : 36)

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นการปกครองรูปแบบ ๆ หนึ่งของการปกครองส่วน ท้องถิ่นในระบบการเมืองการปกครองแบบประชาธิปไตย ซึ่งการปกครองตนเองเป็นสิทธิ ขั้นพื้นฐานของประชาชน เพราะเป็นรูปแบบของการแสดงออกถึงซึ่งสิทธิเสรีภาพของ ประชาชนในการกำหนดแนวทางการดำเนินชีวิตของตนเอง และเป็นแนวทางการสำคัญใน การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนการจัดการปกครองตนเองในรูปของหน่วย การปกครองท้องถิ่นมีพันธกิจที่สำคัญ 3 อย่างคือ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการที่ จะปกครองตนเองของประชาชน การอำนวยการด้านการบริการสาธารณูปพื้นฐานที่ จำเป็นแก่ประชาชน และการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของท้องถิ่น

ในระยะเริ่มต้นที่มีการจัดตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลประสบปัญหาอุปสรรค แล้วข้อจำกัดในการบริหารงานหลายประการ เช่น ปัญหาด้านงบประมาณ ไม่แน่ ขาด งบประมาณในการบริหาร เนื่องจากหลักเกณฑ์ในการยกฐานะจากสภาพด้านลักษณะองค์การบริหาร ส่วนตำบลนั้น กำหนดรายได้ไว้เพียงอย่างเดียวกล่าวคือ พิจารณาจากสภาพด้านลักษณะรายได้ ข้อมูล 3 ปี เมื่อปีไม่น้อยกว่าปีละ 150,000 บาท ก็สามารถจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วน ตำบลได้ ซึ่งทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ที่มีพื้นที่อยู่ในชนบทห่างไกล มีรายได้ ไม่พอต่อค่าใช้จ่ายตามหน้าที่ ด้านบุคลากรในช่วงเริ่มแรกก็ประสบปัญหาขาดความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ ทั้งในส่วนของผู้บริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่มา จากฝ่ายการเมืองคือ คณะกรรมการบริหาร และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล รวมถึง พนักงานส่วนตำบล ซึ่งเป็นข้าราชการประจำส่วนใหญ่ขาดประสบการณ์ขาดความเข้าใจใน บทบาทหน้าที่ของตนเอง ขาดความเข้าใจในเรื่องกฎหมายระเบียบข้อบังคับและหนังสือสั่งการ ปัญหาความขัดแย้งภายในองค์การบริหารส่วนตำบลตั้งแต่ได้รับการจัดตั้งองค์การบริหาร ส่วนตำบล ปรากฏข่าวความขัดแย้งในการบริหารงานด้านต่าง ๆ ของบุคลากรองค์การบริหาร ส่วนตำบลอยู่เสมอ เช่น ความขัดแย้งระหว่างประธานกรรมการบริหารและประธานสภาองค์การ

บริหาร ความขัดแย้งระหว่างสมาชิกสภากลุ่มและกรรมการบริหาร และปัญหาความขัดแย้งระหว่างกรรมการบริหาร สมาชิกสภากลุ่มและพนักงานส่วนตำบล เช่น กรรมการบริหารหรือสมาชิกสภากลุ่มใช้อำนาจอิทธิพลในการบริหารงานและไม่พอใจพนักงานส่วนตำบลที่ไม่ยอมปฏิบัติตามความต้องการของตน หรือพนักงานส่วนตำบลบางคนมีอิทธิพลต่อการบริหารงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล ปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบซึ่งนับว่าเป็นปัญหาสำคัญที่มีผลกระทบต่อการบริหารงานตามภารกิจหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบลเป็นอย่างยิ่ง จากการสำรวจข่าวสารการร้องเรียนจากศื่อมวลชนและการร้องเรียนไปยังกรรมการปักร่อง พบว่า ผู้บริหารขององค์กรบริหารส่วนตำบลบางส่วนยังขาดคุณธรรมและความซื่อสัตย์ ปฏิบัติงานไม่ถูกต้องตามระเบียบหรือพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริตในรูปแบบต่างๆ จนมีการร้องเรียนจากกลุ่มองค์กรต่างๆ และประชาชนไปยังสำนักงาน จังหวัดและส่วนกลาง (สถาบันคุณธรรมราชานุภาพ. 2539 : 3-5)

กรมส่งเสริมการปักร่องห้องถีน กระทรวงมหาดไทย ได้ส่งเสริมให้องค์กรปักร่องส่วนห้องถีนให้มีการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลออกจากนี้ยังไฉก็กำหนดเกณฑ์และรางวัลการบริหารจัดการที่ดีให้กับองค์กรส่วนห้องถีนเป็นประจำทุกปี เพื่อมุ่งหวังให้องค์กรปักร่องส่วนห้องถีนทุกระดับสามารถปฏิบัติภารกิจต่างๆ ให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด มีประสิทธิภาพและมีการบริหารจัดการที่ดี สามารถพัฒนาองค์กรให้ระบบราชการและเป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไป

องค์กรบริหารส่วนตำบลไชยบูรี อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม จัดให้มีการประเมินการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล โดยในปี 2551 พบว่า ได้คะแนนรวมร้อยละ 91.25 โดยมหा�วิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ เป็นผู้ประเมิน ในปี 2552 ได้คะแนนรวมร้อยละ 70.25 โดยโรงเรียนไชยบูรีวิทยาคม เป็นผู้ประเมิน โดยผู้ต้องคะแนนสอบถามเป็นประชาชนในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลไชยบูรี อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม (องค์กรบริหารส่วนตำบลไชยบูรี. 2553 ก : 11)

ในปี พ.ศ. 2553 – 2554 องค์กรบริหารส่วนตำบลไชยบูรีได้มีการปรับปรุงการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล เช่น การใช้ระเบียบอย่างเคร่งครัดในการปฏิบัติงาน การเชิญตัวแทนประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการบริหารงาน การใช้จงประมาณอย่างโปร่งใส การส่งเสริมการประกันอาชีพของประชาชน รวมถึงการเผยแพร่ข้อมูลให้ประชาชนทราบเป็นประจำ เป็นต้น แต่ยังไม่มีการวิจัยการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลดังกล่าว และผู้ที่น่าจะให้ความคิดเห็นได้ควรเป็นคณะกรรมการหมู่บ้านและประชาชน ทั้งนี้เพื่อระดับกระบวนการหมู่บ้านเป็นกลุ่มนุกคลที่ได้รับการแต่งตั้งโดยนายอำเภอ ประกอบด้วยคณะทำงาน

ค้านต่างๆ เช่น คณะกรรมการด้านการป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อย คณะกรรมการด้านแผนพัฒนาหมู่บ้าน คณะกรรมการด้านส่งเสริมเศรษฐกิจ คณะกรรมการด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม คณะกรรมการด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ซึ่งจะเห็นได้ว่าคณะกรรมการชุดนี้มีภาระทำงานอย่างครอบคลุมในการพัฒนาและยังประสานงานกับองค์กรบริหารส่วนตำบลอย่างใกล้ชิด ส่วนประชาชนนั้นเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการบริหารงาน จึงน่าจะเป็นกลุ่มบุคคลที่สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับธรรมาภิบาลขององค์กรบริหารส่วนตำบลได้เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยในฐานะเป็นนายกองค์กรบริหารส่วนตำบล ไชยบุรี อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม จึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรบริหารส่วนตำบล ไชยบุรี อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ทั้งนี้เพื่อนำข้อเสนอแนะไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุง การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรบริหารส่วนตำบล ไชยบุรี อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรบริหารส่วนตำบล ไชยบุรี อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม
- เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรบริหารส่วนตำบล ไชยบุรี อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของประชาชน จำแนกตามสถานภาพ และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่
- เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรบริหารส่วนตำบล ไชยบุรี อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม

สมมติฐานการวิจัย

- การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรบริหารส่วนตำบล ไชยบุรี อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม อยู่ในระดับปานกลาง
- ประชาชนจำแนกตามสถานภาพ และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรบริหารส่วนตำบล ไชยบุรี อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. เนื้อหา

การศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรบริหารส่วนตำบลไชยบุรี อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ของสำนักงานข้าราชการพลเรือน (2551 : 31-32) 6 หลัก ดังนี้

- 1.1 หลักนิติธรรม
- 1.2 หลักคุณธรรม
- 1.3 หลักความโปร่งใส
- 1.4 หลักความมีส่วนร่วม
- 1.5 หลักความรับผิดชอบ
- 1.6 หลักความคุ้มค่า

2. ประชากร ประชากรในการวิจัย ได้แก่ คณะกรรมการหมู่บ้าน และประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลไชยบุรี อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม รวม 6,190 คน จาก 16 หมู่บ้าน (องค์กรบริหารส่วนตำบลไชยบุรี. 2553 : 30) จำแนกเป็น

- 2.1 คณะกรรมการหมู่บ้าน จำนวน 226 คน

- 2.2 ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 5,964 คน

3. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ตอบแบบสอบถามในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลไชยบุรี อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม จาก 16 หมู่บ้าน โดยใช้สูตรการคำนวณของ ยาโนะ ยามานะ (Yamane. 1973 : 727) รวมกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 525 คน จำแนกดังนี้

- 3.1 คณะกรรมการหมู่บ้าน จำนวน 150 คน

- 3.2 ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 375 คน

4. ตัวแปร

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็น

- 4.1.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

- 1) คณะกรรมการหมู่บ้าน โดยตำแหน่ง

- 2) ประชาชน

- 4.1.2 หมู่บ้านที่อาศัยอยู่ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่

1) บ้านไชยบุรี	หมู่ที่ 1	2) บ้านตาลปักน้ำ	หมู่ที่ 2
3) บ้านไชยบุรี	หมู่ที่ 3	4) บ้านนาหนองบก	หมู่ที่ 4
5) บ้านหาดกวน	หมู่ที่ 5	6) บ้านนาเพียง	หมู่ที่ 6
7) บ้านไชยบุรี	หมู่ที่ 7	8) บ้านวังโพธิ์	หมู่ที่ 8
9) บ้านแก้วปีดโป่ง	หมู่ที่ 9	10) บ้านดอนคู่	หมู่ที่ 10
11) บ้านตาลทุ่ง	หมู่ที่ 11	12) บ้านวังโพธิ์	หมู่ที่ 12
13) บ้านหาดกวน	หมู่ที่ 13	14) บ้านหนองบัวหลวง	หมู่ที่ 14
15) บ้านแก้วปีดโป่ง	หมู่ที่ 15	16) บ้านม่วงเหลาหลวง	หมู่ที่ 16

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรบริหารส่วนตำบลไชยบุรี อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม จำนวน 6 ด้าน ดังนี้

4.2.1 หลักนิติธรรม

4.2.2 หลักคุณธรรม

4.2.3 หลักความโปร่งใส

4.2.4 หลักการมีส่วนร่วม

4.2.5 หลักความรับผิดชอบ

4.2.6 หลักความคุ้มค่า

นิยามศัพท์เฉพาะ

หลักธรรมาภิบาล หมายถึง หลักการบริหารที่ดี เน้นจะสมและเป็นธรรมที่ใช้ในการบริหารจัดการที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง หลักธรรมาภิบาลของ การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรบริหารส่วนตำบลไชยบุรี อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม 6 ด้าน ดังนี้

1. หลักนิติธรรม หมายถึง การบริหารจัดการที่จะทำให้งานสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลให้ประชาชนวิพากษ์วิจารณ์ กฎระเบียบ ข้อบังคับ ก่อนประกาศใช้ เพียงเพร่กฎ ระเบียบ ข้อบังคับให้ประชาชนทราบ กฎระเบียบ ข้อบังคับ มีความชัดเจน ใช้กฎหมายส่งเสริมให้เกิดความดีงาม บังคับใช้กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ด้วยความยุติธรรม และ กฎระเบียบ ข้อบังคับ เน้นจะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

2. หลักคุณธรรม หมายถึง การบริหารจัดการที่จะทำให้งานสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลยึดมั่นความถูกต้องในการบริหารงาน เจ้าหน้าที่ยึดมั่นหลักคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ ส่งเสริมให้ประชาชนพัฒนาตนเองด้วยหลักคุณธรรม

จัดกิจกรรมรณรงค์ปลูกฝังเรื่องคุณธรรมแก่ประชาชน ส่งเสริมการประกอบอาชีพสู่วิถีของประชาชน และใช้หลักคุณธรรมในการบริหารงานบุคคล

3. หลักความโปร่งใส หมายถึง การบริหารจัดการที่จะทำให้งานสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนทราบ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้ ให้โอกาสประชาชน ตรวจสอบการบริหารงานได้รับฟังความคิดเห็นจากประชาชนผู้ขอรับบริการ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารการจัดซื้อจัดจ้างให้ประชาชนทราบ และเปิดเผยข้อมูลข้อมูลติงบประมาณรายจ่ายให้ประชาชนทราบ

4. หลักการมีส่วนร่วม หมายถึง การบริหารจัดการที่จะทำให้งานสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้ องค์การบริหารส่วนตำบล จัดทำประกาศหมู่บ้าน ก่อนจัดทำแผนพัฒนา ตำบล เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนพัฒนาตำบล แต่งตั้งประชาชน หรือคณะกรรมการชุมชนเป็นกรรมการจัดซื้อและจัดจ้าง เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในการแก้ไขปัญหาชุมชน แต่งตั้งประชาชน เป็นกรรมการตรวจสอบการจัดซื้อและจัดจ้าง เชิญประชาชนมีส่วนร่วมในการ ประเมินผลการบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล

5. หลักความรับผิดชอบ หมายถึง การบริหารจัดการที่จะทำให้งานสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลบริหารงานตามนโยบายที่ได้แฉลงไว้ ปฏิบัติงานตามโครงการที่แจ้งให้ประชาชนทราบ ปฏิบัติงานตามที่บัญญัติไว้ใน พระราชบัญญัติสภาพัฒนาและองค์การบริหารส่วนตำบลบังบัด珠宝น แก้ไขปัญหาตรง กับความเดือดร้อนของประชาชน บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน และรับข้อร้องเรียนจากประชาชน

6. หลักความคุ้มค่า หมายถึง การบริหารจัดการที่จะทำให้งานสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลใช้จ่ายงบประมาณด้วยความประหยัด จำนวน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเหมาะสมกับปริมาณงาน วัสดุอุปกรณ์เหมาะสมกับ กิจกรรม วางแผนพัฒนาสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน ส่งเสริมให้ประชาชนดำรงชีวิต ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง และบริหารงานบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการจัดตั้ง ขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลไชยบุรี อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม

คณะกรรมการหมู่บ้าน หมายถึง คณะกรรมการที่นายอำเภอเมืองดำเนินการ คณะกรรมการหมู่บ้านเพื่อปฏิบัติหน้าที่ประสานงานกับองค์กรในการพัฒนาหมู่บ้านในการวิจัย

ครั้งนี้ นายถึง คณะกรรมการหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไชยบูรี อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม จำนวน 16 หมู่บ้าน

หมู่บ้านที่อาศัยอยู่ หมายถึง หมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไชยบูรี อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม จำนวน 16 หมู่บ้าน

ประชาชน หมายถึง ผู้ที่อยู่อาศัยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไชยบูรี อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม จำนวน 16 หมู่บ้าน จำนวนเป็นคณะกรรมการหมู่บ้าน และประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้งตามประกาศของคณะกรรมการการการเลือกตั้งของอำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อสนับสนุนที่ได้จากการวิจัยสามารถนำเสนอเป็นข้อมูลเพื่อพิจารณาประกอบในการบริหารงานตามหลักธรรมาภินิยาขององค์การบริหารส่วนตำบลไชยบูรี อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY